



Ocenenie našich členov



*Prečítajte si
na strane 4*



Z obsahu

str. 2



Duchovné slovo

str. 8



**Príhovor
generálneho otca**

str. 12



**Afrika
Správy zo sveta**

str. 14



**Benefičný
koncert**

Spoločné prvky

„Obráťte sa ku mne celým srdcom, pôstom, plačom a nárekom; srdcia si roztrhnite, nie šaty a obráťte sa k Pánovi, svojmu Bohu. Ved' on je dobrotivý a milosrdný, zhovievavý a veľmi milostivý a zľutúva sa v nešťastí.“

(Joel 2, 12-13).

Milý brat, sestra,

nadišli nám dni pokánia, keď sa máme vyslobodiť z hriechov a zachrániť si dušu. Je tu čas pôstu, osobného očistenia, čas prípravy na Veľkú noc. Ak chceme naozaj plnohodnotne osláviť sviatky Kristovho umučenia a zmŕtvychvstania, mali by sme sa na to vhodne pripraviť. Dá sa to, len musíme chcieť. Poprosme o to v dôverných, úprimných rozhovoroch s Bohom. Prosme Boha, aby nám vnukal správne myšlienky a predsavzatia a dal nám ochotu podľa nich aj konať.

Milý brat, sestra, práve pracujem na výročnej správe za vlaňajší rok a tak vám patrí poďakovanie. Počas roka ste vynaložili námahu a úsilie na činnosť vo svojej konferencii a v našich centrách. Nepozerali ste na čas, na únavu, mnohokrát ani na najbližších, ale skutkom lásky ste sa stali kvasom vo svojej farnosti, vo svojom okolí, na pracovisku, v rodine a mnohokrát aj v konferencii... mnohé a mnohé hodiny ste sa venovali klientom v našich centrách v Šuranoch a v Šaci, spoločne ste riešili ich problémy, zabezpečili ste v obidvoch zariadeniach rekonštrukciu a tiež výstavbu Domu nádeje. Za toto všetko vám, dobrodincom a tým, ktorí s vami spolupracujú, patrí poďakovanie. Poďakovanie patrí pátrovi Kristiánovi a sestre Damiáne, ktorí nás duchovne vedú, sú pre nás oporou v našich problémoch. Ďakujem aj kňazom a sestričkám, ktorí Vás duchovne formujú vo vašich konferenciách.

Pôst otvára cestu Božieho večného života. Kráčajme s vierou, že každý náš krok má význam. Pomáhajme ľuďom, ktorí zápasia s problémami a žijú bez nádeje, aby aj oni zakúsili Božiu lásku. Aby cítili, že to, čo pre nich robíme, je naozaj zo srdca.

Prajem nám všetkým, aby námaha, zriekanie, dávanie, pekné slovo, úsmev, čas a láska boli d'akováním Bohu za to, že sa za nás obetoval a že nás vykúpil. Aby sme aj v tomto roku cítili jeho požehnanie a naplnení jeho milosťou konali dobro, šírili pokoj a boli neochvejní a vytrvalí v službe.

Vaša vďačná sestra Magdaléna.



Rodina má spoločné korene, spoločné ovzdušie a vlastný štýl...

vo vincentínskej rodine

Má svoju tradíciu, ktorú odovzdávajú jedni druhým v každodennom živote. Ktoré princípy, prejavy alebo spoločné prvky zdieľame vo vincentínskej rodine?

Povieme si o niektorých črtách, ktoré vyjadrujú tento životný štýl a naše poslanie. Hoci budeme hovoriť o nich oddelene, predsa v konkrétnom živote sú spojené a prepletené.

1. Stredobodom je Ježiš Kristus, evanjelizátor chudobných.

Vo vincentínskej duchovnej skúsenosti nie je nič dôležitejšie, ako zamerať sa na Ježiša Krista, evanjelizátora a služobníka chudobných. To je základ vincentínskeho povolania, vzor pre kresťana, ktorý chce žiť svoju vieru na spôsob sv. Vincenta. Spoznáva Ježiša Krista, upiera pohľad na Toho, ktorý žil v blízkosti chudobných, počúval ich, pomáhal im, odpúšťal im, dával im jesť, kráčal s nimi a ohlasoval im, že Božie kráľovstvo je pre nich a pre tých, ktorí sa stávajú chudobnými.

Táto cesta spočíva v tom, že máme účasť na živote Ježiša Krista, na jeho myslení, cítení, jeho láske a aj jeho osude. Ved' preto sv. Vincent povedal: „*Náš Pán Ježiš Kristus je pravý vzor,... obraz, podľa ktorého máme vytvárať všetky naše skutky.*“

2. Milovať Krista v chudobných a chudobných v Kristovi „telesnou a duchovnou službou.“

Ježiš Kristus v chudobných a chudobní v Ježišovi Kristovi sú dve „nohy“ vincentínskeho srdca, ktorými prechádzame po tomto svete. Môžeme rozlíšiť Ježiša Krista a chudobných, ale nemôžeme ich oddeliť.

Láska k Ježišovi Kristovi nás zaväzuje k činnému súcitu s chudobným a disponuje nás na utrpenie, čo je cenou, ktorú treba zaplatiť, aby sme pomohli zraneným na ich ceste. Vieme dobre, že spása pochádza od Ježiša Krista, ale záruka o prijatí tejto spásy spočíva v tom, že sa o ňu delíme s chudobnými.

Vincent bol predovšetkým človekom, ktorého drvilo utrpenie blížnych. Uvedomoval si strašnú nespravodlivosť spoločenského systému, v ktorom žil, hoci o tom nikdy nehovoril v politických, ale len v náboženských kategóriách. Svojím misionárom osobitne zdôrazňoval, že bohatí, ktorým nič nechýba, žijú z potu chudobných, ktorí im odovzdávajú plody svojej námahy a práce a živíva ich. Preto si chudobní zaslужujú pomoc a starostlivosť zo strany tých, čo žijú na ich úkor. A to tým viac, že v chudobných sa stretávame s pravým náboženstvom, lebo utrpenie, ktoré znášajú s odovzdanosťou a trpezlivosťou, ich približuje k jednoduchej živej viere svätých, k úplnej dôvere v Boha.

Podľa Vincenta utrpenie pretvára chudobného, ktorý je v hĺbke svojho srdca nábožný, na obraz chudobného a trpiaceho Krista. Táto radikálna

evanjeliová myšlienka nebola originálna, ale Vincent obohatil staro-dávnou symboliku svojimi veľmi osobnými postrehmi a obrazmi. Hovoril: „Obráťte medailu a vo svetle viery uvidíte, že práve títo chudobní ľudia nám predstavujú Božieho Syna, ktorý sám chcel byť chudobný. Pretože počas svoj-ho utrpenia takmer nemal výzor človeka, pohanovia ho považovali za blázna, pre židov bol pohoršením...“

„Stotožnil sa s chudobnými až do takej miery, že všetko, čo robíme chudobným, považuje za vykonané jeho božskej osobe.“ Z toho vyplýva, že slúžiť chudobným znamená slúžiť samotnému Kristovi. Oni sú pre vincentínov trpiacou sviatosťou Pána. Preto chudobní ako aj ich štvrte, nemocnice... sú pre nás „posvätnými miestami“. Je to tiež dôvod, prečo sv. Vincent hovorí, že „keď zanecháte rozjímanie a sv. omšu kvôli službe chudobným, nestrácať nič, lebo keď slúžite chudobným, idete k samotnému Bohu.“

Dnes hovoríme o celistvej, integrálnej službe. Sv. Vincent by povedal, že treba prinášať „chlieb a katechizmus.“

(pokračovanie
nabudúce)

s. Damiána Poláková, dkl.



DEŇ BOJA PROTI CHUDBE VEĽTRH SOCIÁLNYCH AKTIVÍT

V Bratislave sa dňa 17.10.2008 v Tatracentre konala prehliadka organizácií, ktoré sa venujú sociálnej problematike.

Výstavu zorganizovalo Fórum kresťanských inštitúcií, ktoré zastrešuje katolícke organizácie, aj SVdP.

SVdP prezentovalo všetky domy, ktoré spravujeme alebo ich stavíme, ako aj zbierku Boj proti hladu, pri ktorej sme sa spojili vo vincentínskej rodine a tiež našu činnosť s chudobnými, návštevy sociálne slabých, rómov, tábory s deťmi, pomoc misionárom a pod.

Na akcii nás zastupovala P. Bajlová a tiež sa striedali členky z konferencie sv. Gorazda E. Otrubová, J. Ráczová a iné.

Bola to pre nás zaujímavá skúsenosť stáť na chodbe nákupného centra a oslovovať okoloidúcich. Niekedy sa ľudia zastavili sami a spýta-

li sa nás na našu činnosť. Bratislavčanov zaujímal hlavne Dom nádeje a jeho činnosť. Vedľa nás boli naši vincentínski „súrodenci“ - sestry Dcéry kresťanskej lásky a Národné združenie Spolkov kresťanskej lásky. Spolu sme prezentovali aj zbierku Boj proti hladu a mali sme tiež k dispozícii počítačovú prezentáciu, ktorú nám poslali sestry DKL z Haiti - tú sme premietali na notebooku.

Na záver sme len tak ponúkali ľuďom perníčky, ktoré nám zostali zo zbierky. Reakcie ľudí boli rôzne, niektorí si nechceli zobrať ani zadarmo, iní nám ponúkali peniaze, ktoré sme však už nezobrali. Nakoniec sme zvyšné perníčky podarovali sestram Služobnícom Ducha Svätého, ktoré pracujú s rómskymi deťmi v Nitre. Prijali ich s vďačnosťou a tešili sa, že budú môcť spraviť ich deťom radosť.

Večer sa začala konferencia na tému Deň proti chudobe, ktorá bola pod záštitou Mons. P. Rusnáka. Oslovila ma grécko-katolícka sv. omša, ktorá bola celebriovaná v staroslovienčine a trvala asi 1,5 hodiny. Bolo to však nádherné a až keď som sa po skončení pozrela na hodinky, zistila som, že bola dlhšia ako je u nás bežné.

Na druhý deň pokračovala konferencia rôznymi prednáškami, z ktorých ma najviac oslovila prednáška Mons. A. Imricha, ktorý rozobral aspekty chudoby a podčiarkol, že bez ducha evanjelia nemožno pochopiť a správne aplikovať sociálnu náuku cirkvi. Vyzdvihol rodinu, v ktorej sa má človek naučiť skutočným základom sociálneho správania.

To, že som sa mohla zúčastniť celého programu Veľtrhu sociálnych aktivít, bolo pre mňa veľmi obohacujúce a som rada, že som sa zúčastnila na akcii tak blízkej charizme sv. Vincenta.

Petra Bajlová

Bratislavskí dobrovoľníci roka 2008

Nominovaní členovia z našich radov

V pondelok 1. decembra 2008 sa v Zrkadlovej sieni Primaciálneho paláca v Bratislave uskutočnilo slávnostné udelenie cien „Bratislavskí dobrovoľníci roka 2008“.

Za Spolok sv. Vincenta de Paul boli nominovaní dvaja naši členovia: Milan Baluch a Felix Virsik.

V kategórii *Dobrovoľník v oblasti administratívy a manažmentu* získal ocenenie Milan Baluch. Druhý nominovaný Felix Virsik obdržal d'akovný list.

Nasledovné časti textu ukazujú, ako boli naši dvaja členovia predstavení hodnotiacej komisii:

Nominácia JUDr. Milana Balucha



Milan Baluch sa stal členom Spolku sv. Vincenta v roku 1996 a bol zakladajúcim členom Konferencie sv. Cyrila a Metoda v Bratislave. Ich hlavnou prioritou bola pomoc telesne postihnutej mládeži a zdravej mládeži vo farnosti.

V roku 1998 sa stal predsedom konferencie sv. Gorazda. Jej hlavnou činnosťou bolo zabezpečenie stavby Domu nádeje v Bratislave – Ružinove. Dom nádeje

po dokončení bude slúžiť odchovancom detských domovov. Od začiatku zabezpečoval všetky práce pre stavbu Domu nádeje, bol pri vypracovávaní projektov. Ako právnik bol právnym poradcom pri uzatváraní stavebných zmlúv DN. Dom nádeje je majetkom Spolku sv. Vincenta. V Misijnej spoločnosti sv. Vincenta (Lazaristi) stál pri zrode tiež ako právny poradca Cirkevného centra v Bratislave – Ružinov (kostol sv. Vincenta, provinciat CM). V Slnečnici o.z. v Bratislave - Ružinove je tiež právnym poradcom.

Milan Baluch je veľmi precízny a v konferenciách sa vždy snažil oživiť ducha, aby Spiritualita sv. Vincenta bola dodržaná. Zúčastňoval sa na stretnutiach Spolku, na duchovných cvičeniach. Jednal ako predseda konferencie s Misijnou spoločnosťou, s predstaviteľmi Obvodu Bratislava II. S inými inštitúciami na Slovensku a v zahraničí vykonával korešpondenciu. Zabezpečoval rozvíjanie spolupráce s inštitúciami, ktoré pracujú v oblasti prevencie alkoholovej a drogovej závislosti, ktorú by mali po dokončení stavby vykonávať v DN.

Pri stavbe Domu nádeje bez nároku na mzdu a odmenu strávil veľmi veľa svojho voľného času. Vypracovali spoločne v Konferencii ročne niekoľko projektov, ktoré podávali na rôzne inštitúcie a do zahraničia, aby získali finančné príspevky na stavbu DN. Milanovi Baluchovi patrí poďakovanie, nakoľko sa zaslúžil o veľký kus práce na výstavbe Domu nádeje a na vedení konferencie sv. Gorazda.

Nominácia Doc. Ing. Felixu Virsika



Felix Virsik sa stal v roku 1994 členom prípravného výboru Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku. Vypracoval Stanovy Spolku, ktoré boli schválené v roku 1995 MV SR. KBS tiež po zaregistrovaní dala súhlas k činnosti Spolku. Získal archívne záznamy o vzniku a činnosti Spolku a to z rokov 1867 až 1950.

V roku 1996 na prvom celoslovenskom stretnutí Spolku bol zvolený za tajomníka na päťročné obdobie. Ďalších päť rokov vykonával pomocného tajomníka spolku. Vybavoval zahraničnú korešpondenciu. Zúčastňoval sa za Spolok rôznych zahraničných stretnutí a na Slovensku sprevádzal zahraničných hostí. V Bratislave bol pri organizovaní troch stretnutí s Európskou účasťou delegátov Spolku Skupiny EU 2. a 4. Tiež zastupoval Spolok na stretnutiach u nás doma. Pri vzniku spoločenstiev (my ich nazývame celosvetovo Konferencie) v jednotlivých mestách a obciach začínajúcim členom podával informácie o zakladateľovi Spolku bl. Frederikovi Oza-

namovi, o vzniku Spolku v zahraničí a na Slovensku. Bol pri zakladaní Sociálnych centier, ktoré vlastní spolok, a to: v Košiciach – Šaci, v Šuranoch a tiež pri začatí stavby Domu nádeje v Bratislave Ružinove. Centrá slúžia núdzným. Zúčastňuje sa aj teraz na rôznych stretnutiach Spolku na Slovensku. Túto činnosť robil bez nároku na mzdu a odmenu. Felix Virsik bol hlavným pilierom pri obnovení činnosti Spolku na Slovensku. Vypracoval Stanovy, ktoré boli nutné na registráciu Spolku. Potom KBS dala súhlas k činnosti a tiež aj Generálna rada Spolku, ktorá sídli v Paríži, pripojila Spolok na Slovensku k ostatným krajinám na celom svete, čo vyjadřila Pripájacou listinou. Získal vzácne archívne záznamy o predchádzajúcej činnosti Spolku na Slovensku. Získal mnohé vedomosti zo zahraničia, ktoré boli pre nás ako začiatočníkov veľkým prínosom. Tak sa Spolok na Slovensku dostal do popredia medzi postkomunistickými krajinami. So Spolkom v Holandsku, ktorý uzavrel so Spolkom na Slovensku družbu, veľmi dobre spolupracoval.

Bol veľmi obetavý, cestoval, zakladal konferencie, zúčastňoval sa rôznych stretnutí v zahraničí, ale aj u nás doma. Výboru Spolku, ale aj členom v konferenciách bol vždy oporou. Získané vedomosti nám ešte aj dnes odovzdáva. Sme vďační, že sa stal členom Spolku sv. Vincenta, žil naplno - celou dušou pre Spolok.

Obidvom nominovaným členom úprimne ďakujeme a blahoželáme.

Sme manželia Popikovci. Ja sa volám Hedviga Popiková, mám 50 rokov. Manžel Miroslav Popik má 53 rokov: máme 2 deti. Syn má 28 rokov, je ženatý a má 2 synov. Dcéra má 22 rokov, je slobodná – študentka vysokej školy. Spolu s manželom sme príslušníkmi ZVJS SR. Pracujeme ako štátni zamestnanci v ÚVV a ÚVTOS v Košiciach (Ústav na výkon väzby a ústav na výkon trestu odňatia slobody).

Obidvaja s manželom sme vyrastali v jednej dedine, v usporiadaných kresťanských rodinách, kde stále prebýval Ježiš Kristus. V mojej rodine sme doma bývali 3 generácie - deti, rodičia a starí rodičia. Práve oni sa nám, deťom, najviac venovali, lebo rodičia boli zamestnaní. Vzorom mi bol starý otec. Učil ma modliť sa, čítal sv. písmo a rozprával o Bohu. S radosťou, láskou a oduševnením som chodila s rodičmi na odpustové slávnosti a púte – do Levoče, Obišoviec, Klokočova, na Velehrad a inde.

Manžel ako malý chlapec najviac času strávil u babky, ktorá bývala na farskom dvore. Od malička veľmi rád miništroval. Pri oltári sa cítil ako malý kňaz. Ja, ako 13-ročná som strávila týždeň prázdnin u rehoľných sestier sv. Vincenta de Paul v Brehove. Po návrate a viacerých tamojších návštevách som rozmýšľala o rehoľnom živote.

Avšak človek mieni, Pán Boh mení. ON mal so mnou iný plán. Po skončení školy som sa vydala. Viera v Boha sa mne i môjmu manželovi stala niečím iným. Pán nám dal najavo, že bez NEHO sa nezaobídeme. Nasledovalo obdobie skúšok. V priebehu 1,5 roka nám zomreli 2 deti. Boha sme neopustili, ale v rebríčku hodnôt nebol na prvom mieste. Mysľou nám vírili nezodpovedané myšlienky – otázky: „Prečo práve nám sa to muselo stať? Či sme až takí zlí?“ Neskôr sme pochopili, že tak sa to muselo stať. Každé zlo je na niečo dobré. Nám bolo na poučenie. Pochopili sme, že za chyby treba platiť.

V septembri 1993 som ťažko ochorela. Zákerná a zlá choroba pankreasu ma zahнала až na prah smrti. Dennodenné návštevy môjho ustráchaného manžela, neskôr i detí, ktorým až po dlhšom čase dovolili ma vidieť, mi boli posilou mať chuť žiť. Ešte len manžel odchádzal od môjho nemocničného lôžka, už som ho čakala znova.

Vedela som, aké je to so mnou zlé. Lekár povedal manželovi: „Jej stav je

taký, ako keď sa v jari korčuľujete po tenkom ľade. Operovali ma v hodine dvanástej. Keď som sa dozvedela, koľkí a kde všade sa modlia za moje uzdravenie, pocítila som neopísateľnú chuť do života. Vrucnejšie som sa začala modliť a prosiť Pána Boha o pomoc aj ja. Modlila som sa aj za lekárov, v rukách ktorých som sa ocitla. V tom čase sa môjmu manželovi hmotné veci – peniaze – stali bezcennými. Môj život bol pre neho neoceniteľný. Pomoc hľadal všade. Za peniaze začal kupovať moje zdravie. V modlitbách aj on zveril všetko do Božích rúk. Veril v silu modlitby. S vrucnosťou a oddanosťou prosil Boha o pomoc. Lekári liečia - Boh uzdravuje. Na nemocničnej izbe IS-ky, kde som ležala, bola smrť pravidelnou návštevou. Na obed zomrel 38 ročný muž na tú istú chorobu, ktorou som trpela aj ja. Večer hneď vedľa mňa starénka. Vtedy som už aj ja zverila všetko do Božích rúk so slovami: „Pane, som ešte pomerne mladá. Mám 35 rokov, veľmi dobrého manžela a 2 deti. Odovzdávam sa TI. Nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane. Keď máš ešte so mnou nejaký plán tu na zemi, ponecháš ma tu.“ Stalo sa. Vďaka Bohu som vyzdravela. Bola som vypočutá ja, môj manžel i všetci tí, čo sa za mňa modlili a prosili. Boh ukázal svoju veľkosť a moc. Ukázal silu svojho ramena.

Náš duchovný život sa začal meniť. Otvorili sme viac svoje srdcia Bohu. Viac sme začali pociťovať nedostatok duchovnej posily i pokrmu. Pán nás zaviedol na cestu pomoci iným. Do cesty nám začal posilať odsúdených, bývalých odsúdených, opustených, biednych, bezdomovcov i siroty terajšej doby – deti v detských domovoch. Manžel

sa stal mimoriadnym rozdávatelom sv. prijímania. Ja som sa začala venovať mladým s prípravou na prijatie sviatosti birmovania. Teraz – asi 5 rokov – spolu s manželom pripravujeme snúbencov na prijatie sviatosti manželstva.

Svojou charitatívnou činnosťou sa snažíme pomôcť každému bez rozdielu - či je veriaci, či neveriaci. Robí nás to kresťanskejšími. Bohu obetujeme každý svoj deň, všetko čo nás postretne, či je to dobré alebo zlé, na chválu i na spásu. Modlíme sa, aby sme boli zmiernou obeťou za seba navzájom i za naše deti. Boha prijímame s láskou a túžbou, aby sme HO priniesli všade, k svojim deťom, k blízkym i cudzím, aby skrze nás posväcoval, k nim hovo-



ril, ich vychovával a pretváral, aby sme svoje poslanie plnili svedomito, láskavo a pokorne. Ďakujeme Bohu za všetko, za ťažké i radostné chvíle, za to, že sme tým, čím sme.

Hedviga a Miroslav Popikovci,

Stretnutie sociálnej subkomisie v Banskej Bystrici

Dňa 10.2.2009 sme sa stretli v Banskej Bystrici na stretnutí Sociálnej subkomisie Teologickej komisie KBS, ktorej predsedom je Mons. Peter Rusnák.

Začalo sa o 10 hod v kaplnke Diecézneho pastoračného centra pre rodinu, modlitbou akatistu. Sú to nádherné spievané gréckokatolícke

modlitby, ktoré mi pripomínali spievaný ruženec.

Po akatiste p. biskup Rusnák otvoril zasadnutie krásnym podobenstvom z evanjelia, kedy Mária po počatí išla navštíviť Alžbetu. Aj my by sme mali ísť pomáhať. Hovoril tiež o tom, že teraz je doba tmy, ale keď je tma, je lepšie vidieť hviezdy. My (cirkev)

máme ísť a svietiť.

Potom pani Mária Biksacká predniesla prierez činnosti za rok 2008 a začiatok roka 2009. Nasledovalo tiež postupné predstavenie jednotlivých organizácií prítomných na stretnutí.

Katka Hulmanová z FKI predstavila plán práce a rozpočet na rok 2009.

V nasledujúcej diskusii

bolo navrhnuté nájsť človeka, ktorý by sledoval legislatívu, aby sme získali odborníkov, ktorí by mapovali situáciu, z čoho by vyplývala aj práca s poslancami a práca v parlamente.

Záver stretnutia patril spoločnej modlitbe všetkých zúčastnených o 14. hodine.

Petra Bajlová



Ako možno viete, Generálna rada v súčasnosti rozvíja "Mobility Project", medzinárodný projekt zameraný na poskytovanie formácie a výmeny pre dobrovoľníkov vo veku 50 rokov a viac v celej Európskej únii. Títo Vincentíni sú kľúčovou silou v našej Európskej členskej základni pre ich energiu, dostupnosť a životné skúsenosti a "Mobility Project" má za cieľ podporiť ich v činnosti.

V rámci tejto špeciálnej aktivity Medzinárodná Generálna rada hľadá skupiny ako aj jednotlivých dobrovoľníkov vo veku 50 rokov a viac, majúcich záujem o účasť na medzinárodných študijných cestách.

Dobrovoľníci, konferencie a rady členských krajín Európskej Únie sú pozvané cestovať v rámci EÚ, aby sa učili od partnerských dobrovoľníkov a získali referencie pre svoju dobrovoľnícku prácu doma. Napríklad práca dvoch krajín na alfabetickej sa bude odlišovať v detailoch.



MOBILITY PROJECT

Hľadajú sa dobrovoľníci z Európy, ktorí majú záujem o cestovanie do zahraničia!

Oboznámenie sa s týmito odlišnosťami dáva možnosť skvalitniť prácu oboch partnerov. – Alebo ak jedna krajina má dobre fungujúcu sieť charitných obchodov, dobrovoľníci z inej krajiny by sa mohli chcieť dozvedieť ako boli tieto obchody založené, aby mohli začať podobnú iniciatívu doma. - Alebo dve družobné konferencie či rady by mohli chcieť upevniť vzťahy na osobnom stretnutí.

Takmer všetky typy medzinárodných študijných ciest v rámci EÚ sú možné. Cestovné náklady a výdavky na stravu môžu byť čiastočne hradené vďaka grantu EÚ.

Navrhujú sa tri typy ciest:

(1) "Study Trips" 3 až 5 ľudí na 3 až 4 dni, napríklad učiť sa špeciálnu prácu,

(2) "Senior Experts", 1 až 2 dobrovoľníci, ktorí idú na dlhšiu návštevu 1 až 4 týždne, umožňujúcu prácu viac do hĺbky,

(3) "Short International Visits" do 20 dobrovoľníkov, ktorí navštívia svojich medzinárodných vedľajších susedov a spoznávajú, čo a ako sa robí inde ako inšpiráciu pre spätnú prácu doma.

Odteraz sú skupiny a individuálni dobrovoľníci pozvaní k tomu, aby informovali o svojom záujme cestovať do zahraničia svoju Národnú radu a Medzinárodnú Generálnu radu. Požaduje sa od nich vyplniť krátky

«aplikačný formulár», popisujúci dôvody k uskutočneniu cesty a ako zamýšľajú konkrétne využiť cestu pre svoju dobrovoľnícku prácu. V prípade, že treba nájsť partnera na výmenu, Generálna rada sa pokúsi nájsť vhodnú alternatívu.

Možnosti učiť sa vzájomne jedni od druhých sú neobmedzené! Tešíme sa na vaše nápady v tejto oblasti!

Viac informácií nájdete v časti "Mobility Section" na webovej stránke www.ozanet.org, alebo kontaktujte Marina.Kadner@ozanet.org

Pokračujeme...

Milí čitatelia, dovoľte nám vyjadriť radosť, že sa nám, hoci oneskorene, po prekonaní určitých problémov podarilo pripraviť ďalšie (prvé tohtoročné) číslo nášho časopisu.

Z archívnych dôvodov uverejňujeme v ňom aj niektoré staršie príspevky.

Priestor v časopise je limitovaný, preto prosíme o trpezlivosť, ak nám pošlete príspevok na uverejnenie, lebo nie vždy je možné zapracovať ho do najbližšieho čísla.

Ďakujeme za pochopenie.

Redakcia



Pane, ja by som to nikdy neurobil

Tento obraz, milí čitatelia, patrí k najveľkolepejším dielam. Namaľoval ho pred viac ako päťsto rokmi jeden z najväčších maliarov všetkých čias – Leonardo da Vinci.

Obraz je v Taliansku v Miláne v kláštornej miestnosti, kde jedávali mnísi. Je namaľovaný priamo na stene v nádherných živých farbách. Dobré sa naň pozrite.

Hoci reprodukcia nie je najlepšia, predsa z nej možno všeličo vyčítať. V strede obrazu je Ježiš, ruky má na stole položené tak, ako by do nich chcel vziať celý svet. Sú pripravené objasniť každého človeka. V jeho tvári je vidieť bolesť, ľútosť, ale aj hlboké zamyslenie.

Pri Ježišovi sedia či stoja apoštoli v štyroch skupinkách po troch. Len taký umelec, akým bol Leonardo da Vinci, vedel tak majstrovsky vystihnúť hru svetla a tieňa, hĺbku priestoru i napätie celého výjavu. Všimnite si, že v pozadí sú tri okná, stôl je položený priečne cez miestnosť a je pokrytý bielym obrusom. Kládla ho naň veľmi starostlivá gazdiná, pretože vidieť, že je dôkladne vyhladený a zložený, prezrádajú to pravidelné záhyby. V tejto miestnosti chcel Ježiš večerať so svojimi najbližšími. Na stole sú nekvasené chleby a poháre s červeným vínom. Ježiš poveril dvoch učeníkov, aby pripravili túto slávnostnú večeru.

Po poslednej večeri zrazu Pán Ježiš povedal: Jeden z vás ma zradí. Viete akú búрку nesúhlasu vyvolali tieto slová? To nemôže byť pravda, veď apoštoli sú Ježišovi priatelia, akoby mohli niečo také urobiť? To nie je možné!

Skúste si obraz pozrieť pozornejšie. Všimnite si, ako maliar stvárnil celú situáciu – v pohyboch, v gestách všetkých prítomných. Celkom vľavo na konci stola sedia a či stoja Bartolomej, Jakub a Ondrej. Bartolomej sa predklá-

ňa, akoby celou postavou protestoval: Pane, ja by som to neurobil! Vedľa Ondrej, ktorého Ježiš spolu s jeho bratom Petrom stretol pri Genezaretskom jazere a vyzval ich, aby ho nasledovali. Jeho zdvihnuté ruky naznačujú, že ani on nesúhlasí: Pane ja nie, ja by som nikdy také niečo nemohol urobiť! Potom nasledujú ďalší traja učeníci. Judáš, ktorý drží v rukách mešec, celkom pri ňom má hlavu Peter a vedľa neho je Ján. Najstarší z tejto trojice je Peter, ktorý tak veľmi miloval Pána. Jednu ruku si položil na Jánovo plece a hovorí: My to nemôžeme byť, my sme tvoji najvernejší priatelia. Peter vtedy ešte nevedel, čo sa stane o niekoľko hodín, netušil, že aj on zaprie Ježiša a povie, že ho nepozná. Potom nasleduje trojica napravo od Ježiša. Tomáš, ktorého všetci nazývali neveriaci, v strede sedí Jakub (všimnite si ako odmietavo až ľútosťivo rozprestiera ruky). Posledný z trojice je Filip, má položené ruky na srdci a je naklonený k Ježišovi. Možno chcel povedať: Pane, vari si to nemyslíš o mne? V poslednej trojici je Matúš, Tadeáš a Šimon. Začudovane sa pozerajú jeden na druhého, ani oni nechcú veriť, že niekto môže zradiť Ježiša...

Vtom Pán Ježiš povedal: Kto si so mnou omočí ruku v mise, ten ma zradí. Judáš ponorí ruku do plytkej misky a jeho ruka sa dotkne Ježišovej. Zradca je odhalený. Ježiš ho pozná a vie, že tak sa má stať. Takto si poslednú večeru predstavoval Leonardo da Vinci. Myšlienkou obrazu sú slová Pána Ježiša - JEDEN Z VÁS MA ZRADÍ a následná reakcia. Pokúsil som sa prostredníctvom jeho obrazu zrekonštruovať celú situáciu.

Veď každý obraz charakterizuje určitú myšlienku. Už aj tomuto obrazu sme porozumeli.

Stanislav Vlasák,
Konferencia Kráľovnej Pokoja

NAŠI JUBILANTI

január - marec
2009

85 rokov:

Elena Kališková

* 30.3.1924

konf.: Alžbeta Uhorská

70 rokov:

Eva Zelená

* 29.1.1939

konf.: Alžbeta Uhorská

65 rokov:

Magdaléna Lešundáková

* 27.1.1944

konf.: Nanebovzatie Panny Márie

Margita Mamranová

* 3.2.1944

konf.: Jozef

Katarína Zaujecová

* 23.3.1944

konf.: Urban

60 rokov:

Katarína Molnárová

* 9.2.1949

konf.: Zázračná medaila

Jozef Bogdan

* 18.2.1949

konf.: Anton

40 rokov:

Slávka Gabrišková

* 8.3.1969

konf.: Jozef

20 rokov:

Ján Prachár

* 24.1.1989

konf.: Ján Pavol II.

F. Z.

Odpustíš mi

Tvoja ruka, Pane, hladí
mňa i všetkých naokolo.
Odpustíš mi moje pády,
čo nemalo byť, no bolo?

Ty mi pomôž odpustením
a ja, hoci neskoro,
pridám k tomu, že sa zmením,
čo malo byť, no nebolo.

List od generálneho otca k pôstnemu obdobiu pre členov Vincentínskej rodiny

Drahí bratia a sestry!

Milosť a pokoj nášho Pána Ježiša Krista nech prebývajú vo vašich srdciach teraz a vždy!

Od chvíle, kedy som písal list k Adventu, sa mi dostalo veľa úvah, týkajúcich sa osôb, ktoré nemajú miesta. Mnohí uviedli rôzne prípady, ako sú napríklad nezamestnaní, migranti či ľudia, ktorých kultúra, jazyk a farba pleti sú odlišné. Žijeme vo svete plnom predsudkov. Každý z nás, a možno my všetci, máme svoje vlastné predsudky, ktoré musíme preskúmať a konfrontovať sa s nimi, aby sme sa z nich mohli uzdraviť.

Všetci sme nejakým spôsobom vylúčili osoby, možno aj tie, s ktorými žijeme v našich komunitách a našich združeníach. Môže sa stať, že keď sa dívame na druhých, zdajú sa nám čudní len preto, že zmýšľajú inak. Možno sú zanedbaní, veľa pijú, sú príliš hluční alebo zas príliš tichí. Máme mnoho výhovoriek, len aby sme im nemuseli venovať pozornosť.

V súčasnej svetovej finančnej kríze zvýraznený egoizmus – ktorý je z morálnej stránky skutočne i pôvodcom samotnej krízy – môže aj medzi tými najlepšimi osobami dobrej vôle podnieť výrazný postoj chrániť si to, čo mi patrí a obráť druhých o moju či našu štedrosť. Výsledkom je, že tým najviac trpia práve tí najchudobnejší. Zakúšajú väčšiu opustenosť, keď sa druhí od nich vzdávajú a ešte viac sa uzatvárajú do seba.

Pýtajme sa počas tohto pôstu, či nekonáme príliš unáhle, aby sme chránili seba samých a aj svoje vlastné záujmy. Zvlášť v tomto čase kajúcnosti potrebujeme uvažovať o našej ochoťe obetovať sa alebo

o tom, čo sa v našej vincentskej tradícii nazýva čnosťou umŕtvovania. Slovo umŕtvovanie vo svojej podstate znamená odumrieť seba samému, obetovať sa, uprednostniť druhého. Toto si vyžaduje ohľad na potreby i obavy druhých. Opakom umŕtvovania je egoizmus, starosť o vlastný blahobyť, vyhľadávanie vlastných záujmov. Tieto postoje ovládajú svet, v ktorom dnes žijeme.

Praktizovať umenie umŕtvovania je pre nás príležitosťou žiť jednoduchšie, aby ľudia, ktorí sú na dne spoločenského rebríčka, pocítovali účinky krízy menej ako zvyčajne. Od nás sa žiada zmeniť scenár, aby sme to totiž boli my, čo pocítime utrpenie a nie oni. Svätý Vincent to žil neustále, keď nazýval chudobných „naši páni a učiteľia“.

Niekedy nám dlho trvá, kým pochopíme, čomu nás chcel naučiť svätý Vincent, keď pred nás umiestnil chudobných. V tomto čase krízy sa nemáme uzavrieť do seba ani sa obrnúť našimi vlastnými egoistickými postojmi, skôr naopak, konajme tak, aby toto pôstne obdobie bolo obdobím solidarity.

V pôstnych evanjeliách vidíme, ako je Ježiš postupne odmietaný a napokon celkom opustený. Prežíval úplnú odovzdanosť až po smrť na kríži. Zostalo pri ňom len niekoľko verných: «Pri Ježišom kríži stála jeho matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasova, a Mária Magdaléna» (Jn 19, 25) a Ján. Každý z nich: Mária, Mária Magdaléna a Ján mali spoločné jedno – bezvýhradnú lásku k Ježišovi. Mária miluje ako môže milovať jedine matka; Mária Magdaléna, kajúca hriešnica, bola na dne a len opravdivá Ježišova nezištná láska ju pozdvihla a premenila jej

život; a Ján miluje láskou skutočného priateľa a verného učeníka.

Keď Ježiš prežíval opustenosť na kríži, vyjadrenú slovami: «Prečo si ma opustil?» (Mt 27, 46), neskôr istým spôsobom zakúsil intímnu prítomnosť svojho Otca, ktorý mu skrze vzkriesenie daroval nový život. Bol naplnený uzdravujúcou mocou svojho Otca, nový život mu bol daný, aby druhí mali život. Ježiš obdarúva aj svojich učeníkov schopnosťou darovať nový život.

Často myslíme na uzdravenie ako na niečo mimoriadne. Iste existujú mimoriadne spôsoby, ktorými Boh vstupuje do ľudských dejín a umožňuje, aby sa uskutočnilo nemožné cez nový život. A predsa veľmi často očakávaním, že sa stane niečo mimoriadne, nechávame si uniknúť príležitosti k zmene.

Moc uzdravenia Bohom nemusí byť mimoriadna. Je to Božia láska, ktorá uzdravuje. V Markovom evanjeliu malomocný hovorí: «Ak chceš, môžeš ma očistiť». Ježiš sa zľutoval nad ním, vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal mu: «Chcem, buď čistý!» Malomocenstvo z neho hneď zmizlo a bol čistý (Mk 1, 40-42). Tieto skutky vychádzajúce z Ježišovho srdca menia život malomocného.

V Ježišom živote to bola sila Božej lásky, ktorá uzdravovala. Božia láska nás spája s Ježišom a obnovuje naše ľudské pokolenie; Ježiš nás robí schopnými byť darcami nového života.

Organizácia spojených národov vyhlásila rok 2009 za Rok zmierenia. Jedným z dôsledkov takéhoto aktívneho zmierenia je odstránenie každej idey, v dôsledku ktorej by iní mohli byť opustení a nepovšimnutí. Všetci



tvoríme súčasť celku a máme žiť vo vzájomnom súlade. Harmónia alebo obnova celého nášho bytia je dôsledkom milosti sviatosti zmierenia, ako i dôsledkom dialógu medzi národmi, ktoré sa v duchu dobrej vôle usilujú dospieť k pokoju.

Odvažujem sa dúfať, že všetci členovia Vincentínskej rodiny sa budú usilovať stať sa tvorcami zmierenia, pokoja a spravodlivosti vo svete.

Tak, ako to naznačila sestra Marie Poole v *Collaboration of St. Vincent and St. Louise*, 2008¹, môžeme sa veľa poučiť od našich zakladateľov. Vincent a Lujza rozvinuli ducha rovnosti, dopĺňania sa, spoločenstva i vzájomnosti, ktorá presahuje bežnú spoluprácu. Oheň, ktorý planul v tomto vzťahu, ich láska a služba ľuďom žijúcim v chudobe, dnes pokračujú v medzinárodnej Vincentínskej rodine. A ako spoločenstvo máme žiť z ich múdrosti, vziať si príklad z ich schopnosti budovať mosty medzi spoločenskými triedami a zapojiť do rozhodovania aj osoby, ku ktorým sme poslaní.

Ako rodina sme povolani – podobne ako Vincent a Lujza – spoznať a prijať tak svoje talenty, ako i obmedzenia a našu schopnosť pracovať nezávisle a predsa spoločne. Podobne ako medzi Vincentom a Lujzou nikdy neexistovalo žiadne

súperenie, nech nás od neho Boh ochráni i medzi spoločnosťami Vincentínskej rodiny. Napriek našim rozdielom – a vieme, že i Vincent a Lujza boli rozdielni – nechajme sa stravovať Božou láskou a našou láskou k najnúdznejším. Oni sú našou prioritou. Boh je pôvodcom všetkého, čo robíme a to, čo konáme spoločne, konáme to solidárne s tými, ktorí sú chudobní. Vincent a Lujza sa mohli spoľahnúť jeden na druhého vo všetkých okolnostiach, zvlášť v ťažkých chvíľach. Napodobňujeme ich, zvlášť v tomto období spoločenskej, politickej, hospodárskej a náboženskej nestability, v ktorej žijeme.

Keďže kráčať počas tohto pôstneho obdobia spoločne, robme to vo svetle našich zakladateľov, ktorí sú osobnosťami – majákmi pravej spolupráce, skutočného partnerstva v službe, vzormi pre nás všetkých v našom napredovaní.

Drahí bratia a sestry, pôstna doba je časom súladu a pokoja. Je to čas pre nový život. Je to čas, ktorý nám umožňuje prejsť zo smrti do života a ktorý nám pomáha vyjsť z nás samých, aby sme kráčali v ústrety inému a k Inému.

Nech príklad a príhovor Panny Márie, Ježišovej Matky, Márie Magdalény a Jána nám umožnia zostať dôslednými a vernými pod krížom, spojenými v našej bezvýhradnej láske k Tomu, ktorý si nás zamiloval prvý. Nech nás v tom podnecuje láska ukrižovaného Krista.

Váš brat vo svätom Vincentovi,

G. Gregory Gay, CM.

G. Gregory Gay, CM
generálny predstavený



Vážený generálny prezident:

Pri príležitosti 175. výročia Založenia Spolku sv. Vincenta de Paul Svätý Otec si želá duchovne sa pripojiť k aktu vďakovania tomuto šťastnému pamätnému okamihu a zároveň vyzvať k naliehavej obnove vernosti služby Cirkvi nesebeckou láskou k najnúdznejším bratom a sestrám.

Od svojho zrodu v Paríži v roku 1833 Spolok sv. Vincenta so svojimi miestnymi Konferenciami sa úžasne rozšíril po celom svete, vždy odpovedajúc na špecifické potreby chudoby a nestability – neistoty „nie slovami a jazykom, ale skutočnými činmi“ (1 Ján 3,18).

Ako impulz kresťanskej charity, ktorá je už prítomná v zrode Spolku sv. Vincenta a pokračuje ako autentický dôvod samotnej existencie Spolku, musí naďalej pokračovať, aby pravdivo odrážal lásku, ktorú má Boh pre všetky svoje deti a je bezpečným prostriedkom zažívajúcim Jeho láskavú prítomnosť, keďže „každý, kto miluje sa narodil z Boha a pozná Boha“ (1 Ján 4,7).

Uvedomujúc si fakt, že sú živým nástrojom Boha, nositelia charity – členovia Konferencií - vždy musia hľadať možnosti obnovy týchto hlbokých významov viery, ktorá pohýňa kresťanov k charitatívnym činom. Neprestávajú vidieť Ježiša Krista ako model dobrého Samaritána, výrazne umožňujúc charitatívnym činom pokračovať v tradíciách prvých členov Spolku – skúsenosť, ktorá je tak hlboko zakorenená medzi vami.

V dnešnom svete ľudí, ktorí trpia nejakým druhom chudoby, či už sú to nové alebo tradičné formy biedy, si naďalej vyžadujú útechu charity. Nesebecká láska k bližnému, spolu so súcitom, vyplývajúcim z hlbokého duchovného života, zvýši potrebnú tvorivosť a dostatočnú odvahu za účelom liečiť rany tých, ktorí trpia najviac. Charita sa preto nemôže obmedzovať len na materiálnu pomoc, ale ide aj ďalej a ponúka oporu a pokoj pre duchovné problémy ľudstva.

Nasledujúc kroky zakladateľa, blahoslaveného Frederika Ozanama, toto pekné výročie dodá nový entuziazmus a elán. Viera bude neoddeliteľne spätá s činmi a charitatívnou prácou odvážnych a čistých apoštolov, lebo „Oni vedia, že čistá a šľachetná láska je najlepším svedectvom Boha, v ktorého veríme a pomocou ktorého sme vedení k láske. Kresťan vie, kedy je čas hovoriť o Bohu a kedy je lepšie mlčať a nechať hovoriť lásku samotnú“ (Deus caritas est 31c).

S týmito myšlienkami Svätý Otec vyzývajúci sprostredkovanie sv. Vincenta de Paul a blahoslaveného Frederika Ozanama vyjadruje **zvláštne apoštolské požehnanie všetkým členom rôznych Konferencií Spolku sv. Vincenta po celom svete**. Dovolím si tiež využiť túto príležitosť a vyjadriť osobnú pozornosť a oddanosť v Kristovi.

Kardinál Tarcisio Bertone
Štátny tajomník Jeho Svätosti
Vatikán 12. november 2008

¹ *Collaboration entre St Vincent et Ste Louise* (Spolupráca sv. Vincenta so sv. Lujzou), 2008



Konferencia sv. Ondreja apoštola

Keď som bola v roku 1986 na liečení v Bardejovských kúpeľoch, zoznámila som sa tam so sestričkou Priscillou. Ona bola tiež na liečení. Upútalo ju moje priezvisko a vyrozprávala mi jednu historku z kaplnky internátu Svoradov (vtedy sa kostoly cez deň nezatvárali)...

„Pristihla som jedného pána, ako vyprázdňuje pokladničku Spolku sv. Vincenta a zvolala som na neho: ‘Nehanbíte sa za bieleho dňa takto kraďnúť!’. Ten domnelý zlodej sa obrátil s úsmevom na tvári... a ja som sa zmohla iba na ospravedlnenie: ‘Ach, pán doktor, to ste Vy?’...”

Bol to môj svokor, Dr. Alexander Virsik, vtedajší predseda Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku. V bratislavských kostoloch boli vtedy pokladničky Spolku sv. Vincenta (aj

v domácnostiach niektorých veriacich boli rozmiestnené malé pokladničky), ktoré sa museli občas vyprázdňovať. Takto získané peniažky putovali potom k chudobným.

Vtedy mi sestrička dala

adresy niekoľkých chudobných s prosbou o zaslanie oblečenia. Najviac ich bolo na Oravu. Tak začalo posielanie balíkov, ale aj bohatá korešpondencia so

sestričkou Priscillou.

Činnosťou i našej bratislavskej Konferencie sv. Ondreja apoštola dnes je modlitba a pomoc chudobným, hlavne posielaním balíkov s oblečením. Máme adresy chudobných, ktorým posielame balíky už viac rokov. Nadviazali sme s nimi aj písomný styk. Dojímavé je, keď tí, ktorým niečo pošleme, dajú to ešte ďalej s ospravedlnením:

„...dúfam, že mi to nebudete mať za zlé, keď som

Kvapky v mori

dala tú obliečku... viete, tam je veľká bieda, tam nevedia čo je to dať deťom kúsok salámy na chlebík“.

Alebo z ďalšieho listu: Dala mi svoju novú adre-

su, už tretiu. „Neviem, čo bude zajtra, neviem čo budeme jesť...“ Takto píše matka, kým otec je vo väzbe pre týranie. Tam by bolo asi potrebné posielat' viac potravín, ako ošatenie.

Iné zaujímavé prípady: Starý otec, ktorý vychováva vnúčika: „Viete, on ani nepozná svoju mamu. Tá dostala 'túlavé topánky'...“ Dievčina, ktorá má ešte mladších súrodencov, prebrala akúsi úlohu živiťky, otca nemajú. „Teta, neviete si predstaviť, v akej chudobe my žijeme...“

„...prosím, pošlite i mojej sestre, ktorá prišla o strechu nad hlavou a teraz býva u mňa aj so štvormesačným synčekom...“

Pani, ktorá sa stará o troch chlapčiek, píše, že ich mama o dvoch z nich nejaví záujem. Poslala nám ich fotografiu (čo môže byť krajšie, ako detské očká?)...

„Teta, prosím pošlite mi teplé oblečenie a topánky. Mám 14 rokov, vážim 36 kg, som vysoký 147 cm. Otec je zatvorený, mama odišla do Čiech, som u babky, ktorá je na sociálke a nemôže mi kúpiť oblečenie...“

„...ta pošlite nám cholelem (aspoň) 3 balíky... ta das (asi) 5 balíky, bo žijeme v chudobe, ... v škole sa nám smejú, že smrdíme...“ (Čo to je 1 balík pre rodinu s 10 deťmi?!)

„...zomrel a pochovali sme ho v tom obleku, ktorý od Vás dostal...“

„...župan a pyžama sa mi akurát hodili, lebo som musel do nemocnice...“

Balík sa vrátil so správou z pošty ‘zomrela’ – mala tri deti, z toho jeden chorý 15-ročný chlapec.

„...od radosti som plakala...“ píše 16-ročné dievča.

Posielame aj do troch rómskych komunít. Tam potrebujú najviac topánky,

teplé oblečenie, posteľnú bielizeň, deky. Pred novým školským rokom posielame i školské tašky a rôzne školské pomôcky. Pred Vianocami pribalujeme sladkosti, najmä salonky, taktiež hračky.

Mrzí ma, keď píšu, že sa im v škole vysmieávajú, pretože nosia oblečenie po iných. Viem, že niekedy je ťažšie prijímať ako dávať, alebo ľahšie sa dáva ako prijíma. Po veciach spoznať, s akou láskou to ľudia dávajú, veci čisté, vyžehlené, pekne poukladané.

Chcela by som aj poďakovať všetkým, ktorí dávajú šatstvo, topánky a iné veci. Takisto za zbierky ošatenia

medzi žiakmi Cirkevnej školy sv. Vincenta na Bachovej ulici a vo farnosti Blatné. Vďaka patrí aj lekárni za poskytnutie prázdnych krabíc pre balenie, papierenictvu za zľavu na baliace potreby (špagát, lepiaca páska), ako aj tým, ktorí hotové balíky odvážajú na poštu. Všetko toto sa deje v spolupráci s Katolíckou jednotou Slovenska v Ružinove.

Posielame balíky do celého Slovenska od Čiernej nad Tisou, cez Rimavskú Seč až po Rohožník. Tie naše balíky mi pripadajú iba ako kvapky do mora.

Mária Virsiková



svedectvo

Matka s piatimi deťmi

V roku 2005 som dostala adresu veľmi chudobnej rodiny Evy F. s piatimi deťmi, ktorá žila vo veľkej biede. Manžel vo výkone trestu a pani Eva sama vychováva deti. Hlad im bol častým hosťom. Bývali v niekoľkých prenajatých domoch, kde nebola ani voda ani kúrenie. Na poriadne nájomné nemala peniaze...

Z Konferencie sv. Jozefa v Leviciach jej pravidelne každý mesiac posielame peniaze na živobytie, balíky s potravinami a v zimnom období peniaze na pevné palivo. Nakoniec bývala pani Eva v rodičovskom dome s matkou a dvoma bratmi s rodinami. No pre ňu a jej deti bolo miesto len v kuchyni. Spávali na zemi, hoci ešte jedna izba bola voľná. Žiaľ tento svet vymiera na nedostatok lásky. Veľakrát vyhánala matka aj súrodenci p. Evu s 3 deťmi (dvaja sa už osamostatnili), aby išli preč bývať.

Aspoň v listoch sa nám mohla p. Eva vyžalovať, v akej neláske žije s deťmi. Vždy som ju v listoch povzbudzovala, že má Spolok sv. Vincenta, že jej pomáhame a aby sa modlila k Bohu a prosila o pomoc. Uistovala som ju, že aj my sa za ňu modlíme. Pani Eva v listoch vždy ďakovala a v jej utrpení sa začala pomaly utiekať s deťmi k Bohu, zatiaľ cez modlitbu.

Bieda je ťažká priateľka. Ešte v tejto veľkej biede bola p. Eva znásilnená neznámym mužom, a to keď bývala

v dome - v podnájme. Rozhodla sa, že po narodení dá dieťa na adopciu. Naša jedna spolusestra M. ju navštívila a pri rozhovore cítila jej veľkú ubolenosť z biedy, ale aj z toho čo sa jej stalo. Pohľadila jej bruško (bola asi v piatom mesiaci tehotenstva) a prosila, aby dieťaťko, čo nosí, bolo matke na radosť a životom oslavovalo Boha.

Bývanie p. Evy sa zhoršovalo, jej brat so ženou ju a jej deti začali biť. Po niekoľkomesačnom vybavovaní Krízového centra pre matky s deťmi sa nám podarilo nájsť pre ňu bývanie (deti hovoria maďarsky) v jednom meste. Žijú tu dôstojným životom v teplote, na pokoji, majú sa kde umyť, variť, spia na váľandách a majú všetko, čo potrebujú pre normálny, slušný a pokojný život. Manželia D. a Z., ktorí sa so Spolkom zoznámili cez internet, p. Evu s deťmi presťahovali. Pravidelne každý týždeň ju navštevujú, zabezpečujú jej potrebné veci, učia ju modliť sa a spoznávať Boha.

Pani Eva začala chodiť aj s deťmi do kostola. Rozhodla sa, že dieťaťko,

ktoré sa teraz v novembri narodí, si ponechá a vychová ho. Pri krste novonarodeniatka dá pokrstiť aj tri staršie deti. Vďaka Ti, Bože, že pani Eva po toľkom utrpení žije v pokoji, už má aj úsmev na tvári a vie sa radosť. VĎAKA !

Milí členovia, dobrodinci, na tejto zemi je veľa utrpenia. Prosím, pomôžme ho trpiacim a chudobným s láskou niest' a tak naplňajme charizmu, ktorou sme boli obdarení. Nezapúdajme na modlitbu, má veľkú silu. Pomáhajme modlitbou aj druhým.

Alžbeta S.
Konferencia sv. Jozefa, Levice



Správy zo sveta

Confeder@tioNews

AFRIKA TRPIACA, SKÚŠANÁ...

Kde je solidarita ne-postrádateľná

Obrovský rozmer chudoby v Afrike robí túto krajinu *de facto* prioritou v snažení Generálnej rady. Toto číslo Confeder@tioNews je len akousi momentkou, malým nazrením na niektoré naše tamojšie aktivity. Práca, ktorá sa tu spomína, uskutočňovaná s podporou GR, je len malou čiastkou toho, čo Vincentíni na kontinente robia: Spolok je prítomný v 47 afrických krajinách, s viac ako 5,000 konferenciami a 105,000 Vincentínmi pracujúcimi deň čo deň, aby slúžili najbiednejším v ich krajinách a hoci ich prostriedky sú často limitované, tento fakt je kompenzovaný odvahou a nápaditosťou a niekoľko rozvojových projektov sa realizuje po celom kontinente: profesionálny výcvik v utečeneckých táboroch v Sudáne, mikro-kreditová sústava v DR Kongo, podpora deťom-matkám v Stredoafrickej republike, farma v Zambii... to je len niekoľko príkladov.

Pomoc Teritoriálnej technickej komisie

Generálna rada prostredníctvom svojej Teritoriálnej technickej komisie (Territorial Technical Commission - TTC) udržiava vincentínsku pomoc v Afrike. Tu je prehľad niektorých projektov, ktoré boli v poslednej dobe založené komisiou TTC.

Demokratická Republika Kongo



Situácia v Kongu je obzvlášť ťažká, pretože obrovská chudoba sa ešte vystupňovala extrémne zúrivými vzburami a ozbrojenými konfliktami v krajine. Regióny Kivu, Goma a Boma sú obzvlášť exponované. Bukavu bolo postihnuté zemetrasením v regióne už devastovanom vojnou a násilím. Generálna rada poskytla rôzne príspevky regiónu na nákup a distribúciu najzákladnejších potrieb tým, ktorí stratili všetko: plachty pre dočasné kryty, riady, prikrývky, vedrá, potraviny a vodu...

Špeciálna finančná pomoc bola tiež poslaná na pomoc znásilneným a zmrzačeným ženám: malé sumy peňazí boli poskytnuté 30 z týchto žien, aby sme im pomohli otvoriť malé obchody. Dostali aj určité množstvo múky. Všetku túto pomoc prijali s veľkými emóciami a povedali, že im to dalo nádej a vieru v Božiu lásku. Región Severné Kivu taktiež potreboval a obdržal pomoc GR kvôli strašným následkom zúrivej vojny v tejto oblasti: vyrabované domy, znásilnené ženy, vraždy, smrť mnohých vincentínov: 96 vdov po jednom masakri, kde bolo zabitých 25 rodín

vincentínov v Kiwanja. Vincentíni stále odvážne pomáhajú 900 rodinám, ktoré potrebujú potraviny, šatstvo, prikrývky, kuchynské potreby.

kukuricného jedla, atď.), ale tiež v Ghane (pomoc farmárom po záplavách) a na mnohých iných miestach v Afrike.

V roku 2008 TTC poslala viac ako 230,000 € do 13 afrických krajín. Väčšia časť týchto prostriedkov bola poslaná na odstránenie nepriaznivých dôsledkov prírodných či ľudských nešťastí, rozdeľovanie núdzových potrieb, potravín či liekov, ale aj v rámci dlhodobějších plánov, rehabilitačných a rekonštrukčných projektov.

Toto je príležitosť pográtulovať a poďakovať všetkým Vincentínom v Afrike, ktorí odvážne prinášajú svoju službu a pomoc núdzným. Taktiež ďakujeme všetkým, ktorí umožňujú TTC prinášať túto pomoc: členom národných výborov, našim medzinárodným teritoriálnym viceprezidentom a koordinátorom, ako aj našim TTC korešpondentom s Afrikou.

Uganda pre kenských utečencov:

V súčasnosti sú v Ugande tisíce kenských utečencov v Kiryandongo, vo vystáhom tábore na hraniciach s Keňou. Sú tam aj deti a bábätká. SVdP v Ugande uskutočňuje už tretiu fázu pomoci týmto ľuďom podporovanú Generálnou radou: Prvá fáza spočívala v zásobení prikrývkami, sieťami proti moskytom, liekmi, mydlom. Fáza dva bola poskytnúť motyky a mačety, ďalšie dodávky moskytových sietí, soli, mydla a prikrývok. Výbor pre živelné pohromy navštívil Kiryandongo a dodal 1200 motýk, 1000 mačiet, 10 balov prikrývok a 3 tony jedlej soli. Fáza tri, schválená vo februári na stretnutí TTC, začne čoskoro a bude spočívať v dodávke školských uniforiem a iných školských materiálov pre deti v tábore.

Toto sú len dva príklady ako podporné projekty Technickej komisie napredujú v Zimbabwe v boji proti kombinovanému následkom záplav a epidémie cholery z posledných rokov (distribúcia oleja na pečenie, cukru, fazule, soli, mydla, tabliet na ošetrovanie vody,

Projekty africkej komisie

Ako viete, Generálna rada je obzvlášť zameraná na boj proti chudobe, rozdeľujúc zdroje Spolku po celom svete. Ničmenej špecifická a extrémna situácia v Afrike viedla v roku 2006 k vytvoreniu Africkej komisie na podporu SVdP v Afrike pri realizácii špecifických projektov. Tu je súhrnná správa ku koncu druhého roka s krátkym popisom každého z financovaných projektov.

Pre SVdP Guinea-Bissau bolo zakúpené nákladné auto ako pomoc pri poskytovaní sociálnej výpomoci a potrieb v núdzi (potraviny, lieky, atď.) a umožnenie dostať sa k stovkám ľudí dovedy izolovaných.

V Zambii zafinancovala komisia hospodársky projekt zameraný na produkciu potravín: projekt je

funkčný a bol úspešne odštartovaný. V Libérii projekt rovnakého typu čaká na formálne odsúhlasenie miestnych medzinárodných a národných štruktúr. Na Madagaskare podporila Komisia zriadenie včelárskeho projektu (viď obrázok). Tento projekt je

pomáhajú nielen deťom, ale účasťou na projekte vzdelávania aj samé získavajú pocit dôstojnosti a zodpovednosti.

Posledný projekt je v Congo Brazzaville. Bol inaugurovaný 11. januára 2009 a plánuje vyškoliť tie mladé matky, ktoré boli znásil-



viacúčelový a má za cieľ pripraviť núdznych roľníkov a nezamestnaných chlapcov živiť sa včelárstvom. Projekt zahŕňa aj všetky včelárske produkty: med, vosk, produkcia a predaj pečených výrobkov. Navyše sa plánuje výsadba stromov pre včely, takže aby projekt mohol byť sebestačný. Ročne sa predpokladá 100 zaškolených študentov a 500 zasadených stromov.

V Senegale je dokončený projekt farmy pre chov ošípaných a predaj mäsa. Obidva projekty začali uspokojivo fungovať a majú snahu stať sa rýchlo sebestačnými.

V Demokratickej republike Kongo spočíva projekt v produkovani a predaji remeselnej práce na podporu vzdelávania detí. Je to uskutočňované Konferenciou sv. Terezky Ježiškovej, ktorej členky sú prevažne invalidné ženy. Svoj projekt vyvinuli pod mottom: "my sme fyzicky postihnuté; nechceme, aby naše deti boli znevýhodnené vo vzdelaní". Ženy takto

nené či opustené svojimi rodinami, pre obchodovanie s výšivkami a krajčírskymi ručnými prácami, zásterami, stolovými obrusmi, košľami, pleteným tovarom – s predajom počas a po ukončení učňovskej prípravy. Takýto zácvik dáva týmto mladým matkám príležitosť



ujať sa svojho života.

Zaškolenie bude prebiehať v miestnosti zadarmo poskytnutej na dobu 5 rokov. Školitelia majú profesionálnu kvalifikáciu a skúsenosti. Vyrobenej tovar bude distribuovaný do určitých obchodov v mestách i na vidieku.

V Nigérii podporila Komisia dokončenie "Ozanam domu" v Lagose, ktorý je spravovaný spolu s DKL a poskytuje dočasné núdzové ubytovanie pre

rodiny bez domova. V Sao Tome je projekt zameraný na formáciu a výcvik členov SVdP, aby sa zabezpečila najlepšia služba núdzným.

Želáme si, aby všetky tieto projekty mali čo najväčší úspech, aby tak dobrá práca Spolku napredovala a aby ľudia v núdzi pocítili čo najlepšiu starostlivosť.

"DREAM" (DrugResource

Boj proti AIDS: DREAM projekt Keni

Enhancement against AIDS and Malnutrition = Skvalitnenie zdrojov liekov proti ASIDS a podvýžive), nie je nič menej ako to, že sa sen stal skutočnosťou. Sen o inom prístupe k AIDS (spôsob kombinovania prevencie a liečenia), sen o novom prístupe k celému svetu zdravotníckej starostlivosti v Afrike (oslobodenie sa od pesimizmu a rezignácie). Skutočnosť je taká, že výskyt AIDS v Afrike sa viaže na ďalšie problémy: chudoba, podvýživa, tuberkulóza, malária a úbohá úroveň

DREAM centrum na dennej báze. Poskytovanie adekvátnej výživy je charakteristikou DREAM-u a vytvára iný svet pre ľudí s HIV/AIDS a ich rodiny. Všetky tehotné matky, deti, chorí a starí ľudia dostávajú jedlo automaticky. Ostatní dostávajú jedlo podľa odlišných kritérií. Obdarení dostávajú fazuľu, cukor, kukuricu, ryžu, olej, atď. Deti dostávajú aj mlieko.

145 osôb dostalo výživové doplnky v prvých 6 mesiacoch DREAM-Nairobi. Aktuálne 99 osôb prijíma výživové doplnky: 36 dospelých, 40 detí, 23 tehotných žien. V roku 2009 sa očakáva počet **500 pacientov** prijímajúcich výživové doplnky DREAM-u spolu s ďalšími 150 slabými či citlivými osobami. V komunite sa lepšie spoznávame a stále viac ľudí prichádza do centra na otestovanie a zosľachtenie. Náklady na tento rok sa zdvojnásobia s nárastom cien za jedlo všeobecne v Keni i inde.

zdravotníckeho vzdelávania. Nazerať na infekciu HIV mimo tento kontext nie je možné...

Talianska komunita sv. Egídia zaviedla a teraz riadi program DREAM v 10 afrických krajinách. DREAM – Nairobi otvorilo dvere prvým pacientom v máji 2008 vďaka spoločnému úsiliu mnohých ľudí. Výživový prvok programu DREAM je plodom spolupráce SVdP v Keni a DKL, ktoré spravujú

Pomôžte nám podporiť Spolok

Vaše príspevky môžete poslať kanceláriu Konfederácie alebo bankovým prevodom na:

Banque CIC- Paris Bac
2 Bd Raspail 75007 Paris, France

IBAN^o. **FR76 3006 6100 4100 0105 8120 129**

SWIFT : CMCIFRPP

V mene: Confédération Internationale - Société de St Vincent de Paul

Kresťanská spevácka skupina Credo



Benefičný koncert v Dubovej

KONFERENCIA V DUBOVEJ ZORGANIZOVALA BENEFIČNÝ KONCERT NA PODPORU HAITI.

Petra Bajlová a sr. Žofia



4.1.2009 o 15. hodine sa uskutočnil benefičný koncert v Dubovej pri Modre, ktorý zorganizovali členovia SVDP, Konferencie sv. Jána Krstiteľa.

Napriek mrazivému počasiu a padajúcejmu sniežiku bol kostol Ružencovej Panny Márie, kde sa koncert uskutočnil, plný. Uviedol ho starosta obce pán Ľudovít Ružička a všetkými vystúpeniami nás sprevádzal Ferko Zajíček.

Nádherný zážitok odštartovala na úvod domáca spe-

v á c k a skupina

Credo (ktorú založil a dlhé roky viedol náš člen Ferko Zajíček), potom nasledoval spevácky zbor z neďalekej obce Doľany.

Veľmi ma očarilo vystúpenie skupiny Porque Tango z Bratislavy. Tvorili ho štyria mladí muži s dosť netradičným zoskupením hudobných nástrojov, ktoré však tvorilo neskutočnú jednotu a navzájom sa dopĺňali. V ich podaní bolo



Skupina Porque Tango

cítiť z vážnej hudby radosť a invenčnosť. Koncert ukončili Béčkari z Bratislavského Blumentálu.

Výťažok z koncertu vo výške **14 562 Sk** (483,37 EUR) bol venovaný na podporu zbierky Boj proti hladu, ktorá pomáha chudobným a hladujúcim na Haiti.

Je naozaj nádherné, keď sa spojí dobré s užitočným a aj hudbou človek dokáže pomôcť tým, ktorí si sami

pomôcť nedokážu.

Ďakujem organizátorom za úžasný nápad, výbornú organizáciu a naozaj zaujímavý výber interpretov.

Veľká vďaka tiež za to, že sa rozhodli darovať celý výťažok z koncertu na konto zbierky Boj proti hladu a aj takouto krásnou a zaujímavou formou sa zapojili do zbierky.

Petra Bajlová

POĎAKOVANIE ZA POMOC PRE HAITI

Zbierka Boj proti hladu

Vincentínska rodina na Slovensku

Národné združenie Spolkov kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul, Spolky sv. Vincenta de Paul, Združenie mariánskej mládeže, Dcéry kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul, Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul, Milosrdné sestry sv. Vincenta a Rodina Nepoškvrnenej

Drahí bratia a sestry,

Celoslovenská verejná zbierka „Boj proti hladu“ na pomoc chudobným na Haiti sa konala s povolením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v dňoch 20. 9. – 5.10. 2008. Výnos zbierky, ktorý bol 4.12. 2008 potvrdený ministerstvom, činil vďaka obetavosti a štedrosti mnohých **9 700 021,13 Sk**. Všetci organizátori aj dobrovoľníci pracujú bez nároku na honorár alebo preplácania nákladov, spojených s organizáciou zbierky.

Celkové náklady na zbierku tvorili iba 1,83% hrubého výnosu zbierky, čiastku 182 482,50 Sk.

Celý výnos zbierky bol 21.10.2008 zamenený podľa aktuálneho konverzného kurzu 30,891Sk na € a v sume **314 008 €** poslaný prostredníctvom Generalátu Spoločnosti dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul v Paríži na Haiti, pretože tam bol hladomor po ničivých hurikánoch a súrne potrebovali peniaze na potraviny. Prijatie daru osobne potvrdila a zaň ďakovala provinciálna predstavená sestier Dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul s. Maria Teresa, ktoré na Haiti pôsobia v šiestich komunitách. Ich činnosť v školstve, zdravotníctve, v boji s hladom a chudobou nájdete na www.boj-protihladu.sk.

Ostrov Haiti ležiaci v Karibiku postihli aj v tomto roku v priebehu septembra a októbra štyri tropické búrky, ktoré po sebe zanechali vyše 800 mŕtvych ľudí, zničené domy a úrodu, ktorá je ich jediným zdrojom obživy.

Poďakovanie za takýto neuveriteľne vysoký výnos zbierky patrí predovšetkým Bohu, všetkým z Rodiny Nepoškvrnenej a tým, ktorí svoje boles-

ti a modlitby obetovali za pomoc chudobným na Haiti, biskupom za požehnanie a všetkým kňazom, ktorí zbierku podporili, rádiu Lumen, televízii Lux, Katolíckym novinám a mnohým regionálnym masmédiám, ktoré zbierku spropagovali. Ďakujeme za obetavú a nezištnú angažovanosť všetkých členov Vincentínskej rodiny, ktorí z vlastných prostriedkov pripravili medovníčky, aj všetkým dobrovoľníkom a spolupracovníkom, vďaka ktorým dostala zbierka naozaj celonárodný charakter. A v neposlednom rade poďakovanie patrí mnohým štedrým darcom, ktorí prispeli aj značnými sumami, alebo sa podelili aj s tým málom čo mali.

Nech vás všetkých za vaše štedré gesto lásky a solidárnosti s chudobnými požehnáva Pán, aby tak ako pomáhate chudobným, aj On sa postaral o vaše záujmy.

S vďačnosťou členovia komisie „Boj proti hladu“:

Ing. Anna Kováčová, Margita Šumichrastová a Ing. Mária Vylámová (za Národné združenie Spolkov kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul), s. Damiána Poláková (za Spoločnosť dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul), Mgr. Petra Bajlová (za Spolok sv. Vincenta de Paul), Samuel Hudec a Štefan Margeťák (za Združenie mariánskej mládeže), s. M. Consoláta Valigurská (za Milosrdné sestry sv. Vincenta a Rodinu Nepoškvrnenej), P. Mgr. Ing. arch. Kristián Libant, (za Misijnú spoločnosť sv. Vincenta de Paul)

Proti hladu

Do verejnej zbierky Boj proti hladu pre Haiti sa zapojili aj členovia konferencie sv. Štefana v Kráľovskom Chlmci: Anna Bajzová, Katarína Leczová, Eva Szabová, Katarína Orlovská, Judita Oroszová, vdp. dekan Atilla Vakles a iní dobrovoľníci.

Upieklo sa 600 kusov srdiečok a predávali ich po sv. omšiach pred rímskokatolíckym a gréckokatolíckym kostolom aj po Bohoslužbách predreformovaným kostolom. Farníci nám všade vyšli v ústrety. Predávali sa srdiečka aj na základných školách a gymnáziách s vyučovacím jazykom slovenským a maďarským, aj na strednom odbornom učilišti. Využili sme aj verejné priestranstvá pred predajňami.

Napriek tomu, že je tu veľká nezamestnanosť, predalo sa 590 kusov srdiečok a výnos z dobrovoľných príspevkov bol 16 485.- Sk. Ten bol dňa 8.10.2007 odoslaný na účet 20286026.

Vďaka členom konferencie, že za obetovali v tejto verejnej zberke.

Štefan Orlovský
predseda konferencie

HUMOR...



Ako sa pomocou vody získa svetlo? Umyjete si doma okná.

Čo zastaví padanie vlasov? Podlaha.

Ako zistí Eskymák, že zamrzol vzduch? Vtáci chodia pešo.

Ako sa hovorí žene, ktorá vie každú noc, kde je jej manžel? Vdova.

Rozdiel medzi manželkou a hmlou? Žiadny: keď sa ráno zdvihne a zmizne, vyzerá to na príjemný deň.

Rozdiel medzi ženou a teroristom? S teroristom sa dá vyjednávať.



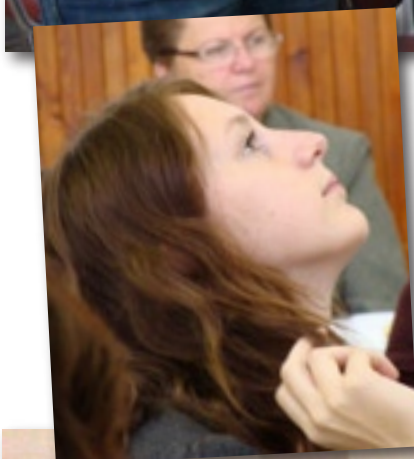
Vitajte medzi nami!

Novozaložená mládežnícka konferencia

Na 13. celoslovenskom stretnutí v Leviciach 3. októbra 2008 bola založená mládežnícka konferencia. Piati študenti z Bratislavy – Ružinova na podnet pána farára p. A. Slaninku sa rozhodli rozdávať radosť ako členovia **Konferencie Jána Pavla II**, cez hrané divadielka. Predsedom sa stal Ondrej Rác. Ďakujeme, že omladili naše rady. Prajeme im, aby pritiahli nových mladých študentov a tak by spoločne nasledovali bl. Frederika Ozanama, ktorý ako 20-ročný študent práva v Paríži v roku 1833 založil prvú konferenciu.

Nech radosťou, úsmevom, elánom a živou vierou obopínajú svoje okolie. K tomu potrebné milosti nech im vyprosuje ich patrón Ján Pavol II.

Magdaléna Boledovičová



Dátum vydania ďalšieho čísla: **15. máj 2009** - uzávierka pre textové a obrazové príspevky: **10. apríl 2009**



OZANAM Noviny Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku
Vydavateľ: Národná rada Spolu sv. Vincenta de Paul na Slovensku
Šéfredaktor: **Mgr. Ing. František Zajíček**
Redakcia: **Magdaléna Boledovičová, Mgr. Petra Bajlová, Miroslav Popík, Doc. RNDr. Erika Otrubová, PhD., Mgr. Ing. Libuša Míhálíková, Alžbeta Kopřivová, Doc. Ing. Felix Virsik, PhD.**

Adresa: **Úl. sv. Michala 43, 934 01 Levice**
Reg. č.:

Kontakt: **0908 794 374, 0905 188 352**
Tlač: **Vydavateľstvo Michala Vaška**



E-mail: casopis.ozanam@gmail.com

Peňažný ústav: **VÚB Banka**

Účet č.: **84932162 / 0200**

Internet: www.vincent.sk, www.ozanet.org